

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 31

Vydána dne 18. května 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

175. Z á k o n , kterým se mění a doplňuje trestní zákon
176. Z á k o n o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví
177. Z á k o n n é o p a t ř e n í předsednictva Federálního shromáždění o některých opatřeních týkajících se majetku politických stran, politických hnutí a společenských organizací

175

ZÁKON

ze dne 2. května 1990,
kterým se mění a doplňuje trestní zákon

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Trestní zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákonů č. 120/1962 Sb., č. 53/1963 Sb., č. 56/1965 Sb., č. 81/1966 Sb., č. 148/1969 Sb., č. 45/1973 Sb., č. 43/1980 Sb., č. 159/1989 Sb., č. 47/1990 Sb. a č. 84/1990 Sb. se mění a doplňuje takto:

A. Změny obecné části:

1. § 1 zní:

„§ 1

Účelem trestního zákona je chránit společnost a ústavní zřízení České a Slovenské Federativní Republiky, práva a oprávněné zájmy občanů a organizací.“

2. V § 7 odst. 1 se za slovo „organizování“ vkládají slova „zvláště závažného (§ 41 odst. 2)“ a za slova „pomoci k“ se vkládá slovo „takovému“.

3. V § 12 odst. 2, v § 25 a v § 32 odst. 1 se slova „požitím alkoholického nápoje nebo omamného prostředku“ nahrazují slovy „vlivem návykové látky“.

4. V § 17 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Podle československého zákona se posuzuje též trestnost činu, který byl spáchán na palubě československé lodi nebo československého letadla mimo území republiky. Místo spáchání takového činu se posuzuje obdobně podle odstavce 2.“

5. § 19 zní:

„§ 19

Podle československého zákona se posuzuje trestnost rozvracení republiky (§ 92), teroru (§ 93 a 93a), záškodnictví (§ 95 a 96), sabotáže (§ 97), vyzvědačství (§ 105), padělání a pozměňování peněz (§ 140), udávání padělaných a pozměněných peněz (§ 141), výroby a držení padělatelského náčiní (§ 142), útoku na státní orgán podle § 153, útoku na veřejného činitele podle § 155, genocidia (§ 259), používání zakázaného bojové-

ho prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 262), válečné krutosti (§ 263), persekuce obyvatelstva (§ 263a), plenění v prostoru válečných operací (§ 264), zneužívání mezinárodně uznávaných a státních znaků (§ 265) a trestného činu proti míru podle § 1 zákona č. 165/1950 Sb., na ochranu míru, i tehdy, spáchal-li takový trestný čin v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která není obyvatelem republiky.“

6. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

(1) Trestnost činu se posuzuje podle československého zákona také tehdy, jestliže to stanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Ustanovení § 17 až 20 se nepoužije, jestliže to nepřipouští vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.“

7. § 21 odst. 2 zní:

„(2) Trestní rozsudek cizího státu nemůže být vykonán na území republiky ani tu mít jiné účinky, nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, něco jiného.“

8. V § 23 odst. 1 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

9. V § 24 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „nabídnutou společenskou organizací“ a slova „výchovné síle kolektivu“ se nahrazují slovy „výchovnému vlivu toho, kdo záruku nabídl“.

10. V § 27 se vypouští ustanovení písmene b). Dosavadní ustanovení pod písmeny c) až i) se označují jako b) až ch).

11. § 28 odst. 2 zní:

„(2) Nelze však uložit peněžitý trest vedle propadnutí majetku.“

12. § 29 včetně nadpisu zní:

„§ 29

V ý j i m e č n ý t r e s t

(1) Výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za trestný čin, u něhož to tento zákon ve zvláštní části dovoluje.

(2) Trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost je velmi vysoký a možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena.

(3) Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal trestný čin vraždy podle § 219 odst. 2, nebo který při trestném činu vlastizrady (§ 91), teroru podle § 93 nebo § 93a odst. 3, obecného ohrožení podle § 179 odst. 3 nebo genocidia (§ 259) zavinil smrt jiného úmyslně, a to za podmíněk, že

- a) stupeň nebezpečnosti takového trestného činu pro společnost je mimořádně vysoký vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku,
- b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti a
- c) není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let.“

Ustanovení § 30 se vypouští.

13. V § 31 odst. 1 větě druhé se vypouštějí slova „nabídnutou společenskou organizací“ a slova „výchovnou sílu kolektivu“ se nahrazují slovy „výchovný vliv toho, kdo záruku nabídl“.

14. V § 33 písmeno g) se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

15. § 34 písm. a) zní:

„a) spáchal trestný čin ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky,“.

16. V § 35 odst. 2 druhá věta zní: „Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.“.

17. V § 36 poslední věta zní: „Je-li jedním z těchto trestů výjimečný trest odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let, rozumí se takovou nejvyšší výměrou doba dvaceti pěti let.“.

18. V § 38 se vypouští odstavce 3; dosavadní odstavce 4 se pak označuje jako odstavce 3 a odkaz v závorce v něm uvedený se mění na odstavce 1 a 2.

19. V § 39 se za odstavce 1 vkládá nový odstavce 2, který zní:

„(2) Za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje jeden rok, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k dosažení účelu trestu.“.

V dosavadním odstavci 2 se vypouštějí slova „pracujícího člověka“ a dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

20. V § 39a odst. 3 věta za středníkem zní: „do třetí nápravné výchovné skupiny zařadí však vždy pachatele, jemuž byl uložen výjimečný trest.“.

Odstavec 4 se vypouští, dosavadní odstavce 5 se označuje jako odstavce 4.

21. V § 40 odst. 1 se vypouštějí slova „výjimečným“ a „mimořádným“.
§ 40 odst. 2 zní:

„(2) Soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, jestliže odsuzuje pachatele za přípravu k trestnému činu nebo za pokus trestného činu a má vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody tímto zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze účelu trestu dosáhnout i trestem kratšího trvání.“.

22. § 41 zní:

„§ 41

(1) Pachatel, který znovu spáchal zvlášť závažný úmyslný trestný čin, ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný úmyslný trestný čin potrestán, považuje se za zvlášť nebezpečného recidivistu, jestliže tato okolnost pro svou závažnost, zejména vzhledem k délce doby, která uplynula od posledního odsouzení, podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost.

(2) Zvlášť závažnými trestnými činy jsou trestné činy uvedené v § 62 a ty úmyslné trestné činy, na něž tento zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let.“.

V § 42 odst. 2 na konci se připojuje věta: „Při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody nad patnáct až do dvaceti pěti let nesmí horní hranice převyšovat dvacet pět let.“.

23. § 43, 44 a 45 včetně nadpisu se vypouštějí.

24. § 46 odst. 1 zní:

„(1) Soud může uložit trest ztráty čestných titulů a vyznamenání, odsuzuje-li pachatele za úmyslný trestný čin spáchaný ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nejméně na dvě léta.“.

25. V § 49 odst. 1 se slova „až pět let“ nahrazují slovy „až deset let“.

§ 49 odst. 3 zní:

„(3) Do doby výkonu trestu zákazu činnosti se nezapočítává doba výkonu trestu odnětí svobody; započítává se však doba, po kterou bylo pachateli před právní mocí rozsudku oprávnění k činnosti, která je předmětem zákazu, v souvislosti s trestným činem odňato podle zvláštních předpisů nebo na základě opatření státního orgánu nesměl již tuto činnost vykonávat.“.

26. V § 51 odst. 1 se slova „trestu smrti“ nahrazují slovy „výjimečnému trestu“ a ustanovení písmene a) se vypouští; označení ustanovení jako písmeno b) se pak vypouští.

27. § 53 zní:

„§ 53

(1) Peněžitý trest ve výměře od 2000 Kčs do 1 000 000 Kčs může soud uložit, jestliže pachatel úmyslnou trestnou činností získal nebo se snažil získat majetkový prospěch.

(2) Bez podmínek odstavce 1 může soud uložit peněžitý trest pouze v případě, že

- a) tento zákon ve zvláštní části uložení tohoto trestu dovoluje, nebo
- b) ukládá jej za trestný čin, u něhož horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje tři léta, a vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele trest odnětí svobody současně neukládá.

(3) Jako samostatný trest může být peněžitý trest uložen, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele uložení jiného trestu k dosažení účelu trestu není třeba.

(4) Soud může stanovit, že peněžitý trest bude zaplacen v přiměřených měsíčních splátkách.“.

28. V § 54 odst. 3 se slova „až na jeden rok“ nahrazují slovy „až na dvě léta“.

29. V § 57a odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Soud může uložit trest zákazu pobytu na jeden rok až pět let za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchání činu ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku; trest zákazu pobytu se nemůže vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt.

(2) Trest zákazu pobytu může být uložen jako samostatný trest za trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice trestní sazby nepřevyšuje tři léta, jestliže vzhledem k povaze spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele uložení jiného trestu k dosažení účelu trestu není třeba.“.

V § 57a odst. 3 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

§ 57a odst. 4 zní:

„(4) Do doby výkonu trestu zákazu pobytu se doba výkonu trestu odnětí svobody nezapočítává; rozhodnutí podle odstavce 3 činí soud až po výkonu trestu odnětí svobody nebo po podmíněném propuštění.“.

30. Společný nadpis oddílu čtvrtého hlavy čtvrté zní:

„Podmíněné odsouzení, podmíněné propuštění a upuštění od výkonu zbytku některých trestů“.

31. V § 58 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „nabídnutou společenskou organizací“, slova „výchovné síle kolektivu“ se nahrazují slovy „výchovnému vlivu toho, kdo záruku nabídl“.

32. V § 59 odst. 2 a 3 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

33. V § 60 odst. 1 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

V § 60 odst. 2 se slova „Odvolala-li společenská organizace záruku za nápravu podmíněně odsouzeného“ nahrazují slovy „Jestliže byla záruka za nápravu podmíněně odsouzeného odvolána tím, kdo ji poskytl“.

34. V § 61 odst. 1 písm. a) se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

V § 61 odst. 1 písm. b) a odst. 3 se vypouštějí slova „nabídnutou společenskou organizací“.

V § 61 odst. 2 se vypouštějí slova „těž k závažnosti spáchaného trestného činu, jakož“.

V § 61 odst. 3 se vypouštějí slova „vzorným plněním svých povinností v zaměstnání nebo v povolání“.

35. § 62 zní:

„§ 62

(1) Osoba odsouzená za trestný čin vlastizrady (§ 91), rozvracení republiky (§ 92), teroru (§ 93 a 93a), záškodnictví (§ 95 a 96), sabotáže (§ 97), vyzvědačství (§ 105), nedovoleného překročení státní hranice podle § 109 odst. 3, válečné zrady (§ 114), obecného ohrožení podle § 179 odst. 2, 3, ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku a civilního plavidla podle § 180a, zavlčení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 180c odst. 2, nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 3, vraždy (§ 219), loupeže podle § 234 odst. 2, 3, braní rukojmí podle § 234a odst. 3, znásilnění podle § 241 odst. 2, 3, pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 3, 4, krádeže podle § 247 odst. 5, zpronevěry podle § 248 odst. 4, podvodu podle § 250 odst. 4, genocidia (§ 259), nebo persekuce obyvatelstva podle § 263a odst. 3, trestný čin proti míru podle § 1 zákona č. 165/1950 Sb., na ochranu míru, jakož i zvlášť nebezpečný recidivista nebo osoba odsouzená k výjimečnému trestu odnětí svobody (§ 29 odst. 2) mohou být podmíněně propuštěni až po výkonu dvou třetin uloženého trestu odnětí svobody.

(2) Osoba odsouzená k výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí může být podmíněně propuštěna až po nejméně dvaceti letech výkonu tohoto trestu.“

36. V § 63 odst. 2 na konci věty před středníkem se slova „až na dvě léta“ nahrazují slovy „až na pět let, nikoliv však na dobu kratší než zbytek trestu“.

V § 63 odst. 3 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

37. V § 64 odst. 1 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

V § 64 odst. 4 se odkaz na „§ 62“ nahrazuje odkazem na „§ 62 odst. 1“.

V § 64 odst. 5 se slova „Odvolala-li společenská organizace záruku za dovršení nápravy odsouzeného“ nahrazují slovy „Jestliže byla záruka za dovršení nápravy odsouzeného odvolána tím, kdo ji poskytl“.

38. Za § 64 se vkládá § 64a, který včetně nadpisu zní:

„§ 64a

Upuštění od výkonu zbytku
trestu odnětí svobody
vykonávaného ve vojenském
nápravném útvaru

(1) Od výkonu zbytku trestu odnětí svobody vykonávaného ve vojenském nápravném útvaru (§ 39a

odst. 4) může soud upustit, byl-li pachatel, jemuž byl uložen takový trest za trestný čin nenastoupení služby v ozbrojených silách podle § 270 nebo za trestný čin vojenský, popřípadě za více takových trestných činů, uznán neschopným výkonu vojenské služby ze zdravotních důvodů a jestliže po dobu výkonu trestu svým vzorným chováním a snahou plnit vojenské povinnosti prokázal, že se může od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život.

(2) Vyslovil-li soud, že od výkonu zbytku trestu odnětí svobody vykonávaného ve vojenském nápravném útvaru upouští, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.“

39. V § 66 odkaz v závorce za slovem teroru zní „(§ 93 a 93a)“, slova „podvracení republiky (§ 98), poškozování státu světové socialistické soustavy (§ 99), vyzvědačství a ohrožení státního tajemství ke škodě státu světové socialistické soustavy (§ 108)“ se vypouštějí, za slova „obecného ohrožení (§ 179 a 180)“ se vkládají slova „ohrožení životního prostředí (§ 181a a 181b)“, za slova „ohrožování zdraví závadnými potravinami a jinými potřebami (§ 193 a 194)“ se vkládají slova „šíření poplašné zprávy (§ 199), braní rukojmí (§ 234a)“ a za slova „používání zakázaného bojového prostředku“ se vkládají slova „a nedovoleného vedení boje“.

40. V § 67 odst. 1 písm. a) se slova „trestu smrti“ nahrazují slovy „výjimečného trestu“.

41. V § 67a písm. b) odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a 93a)“, odkaz v závorce za slovy „obecného ohrožení“ zní „(§ 179 odst. 2, 3)“, odkaz v závorce za slovy „porušování osobní svobody“ zní „(§ 238 odst. 2, 3)“.

42. V § 68 odst. 1 písm. a) se slova „k trestu smrti nebo k trestu odnětí svobody převyšujícímu patnáct let“ nahrazují slovy „k výjimečnému trestu“.

43. V § 69 odst. 1 se za slovem „život“ vypouštějí slova „pracujícího člověka“.

V § 69 odst. 1 písm. c) se připojují slova „k trestu propadnutí majetku nebo k trestu zákazu pobytu“;

v § 69 odst. 2 se čárka za slovem „vyznamenání“ nahrazuje slovem „nebo“ a slova „nebo propadnutí majetku“ se vypouštějí;

v § 69 odst. 3 se slova „společenské organizace nebo odsouzeného“ nahrazují slovy „odsouzeného nebo toho, kdo je oprávněn nabídnout záruku za dovršení nápravy odsouzeného“.

44. V § 70 odst. 3 na konci se odkaz v závorce vypouští.

45. V § 71 odst. 1 se vypouštějí slova „ochranný dohled“; v odstavci 2 se vypouští druhá věta; odstavec 3 se vypouští.

46. § 72 odst. 2 písm. b) zní:

„b) pachatel, který se oddává zneužívání návykové látky, spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním.“

§ 72 odst. 4 zní:

„(4) Jestliže je ukládán trest odnětí svobody, ochranné léčení se zpravidla začíná po nástupu výkonu trestu v nápravně výchovném ústavu. V ostatních případech se ochranné léčení vykonává zpravidla v léčebném zařízení. Lze-li však vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem očekávat, že účel splní i léčení ambulantní, může soud nařídít i tento způsob léčby, popřípadě ústavní léčení změnit dodatečně na léčení ambulantní nebo naopak. Nepostačí-li délka výkonu trestu odnětí svobody v nápravně výchovném ústavu ke splnění účelu léčení, soud může rozhodnout o jejím pokračování v léčebném nebo ambulantním zařízení.“

47. V § 74 odst. 1 se vypouští slovo „socialistická“.

48. V § 76 se slova „pracujícího člověka“ nahrazují slovem „občana“.

49. § 77 odst. 1 zní:

„(1) Upustil-li soud od potrestání mladistvého, může požádat toho, kdo je oprávněn nabídnout záruku za jeho nápravu, třebaže takovou záruku nenabídl, aby pomáhal vytvářet podmínky pro to, aby mladistvý žil řádným životem.“

50. § 78 zní:

„§ 78

Mladistvému může soud uložit pouze tresty odnětí svobody, propadnutí věci, vyhoštění, a je-li výdělečně činný, peněžitý trest; trest zákazu činnosti může soud mladistvému uložit jen tehdy, není-li to na překážku přípravě na jeho povolání, přičemž horní hranice sazby tohoto trestu nesmí převyšovat pět let.“

51. V § 79 odst. 2, 3 a v § 86 se slova „trestu smrti“ nahrazují slovy „výjimečného trestu“.

52. § 87 včetně nadpisu zní:

„§ 87

Zahlázení odsouzení

(1) O tom, zda se odsouzení mladistvého zahlazuje, rozhodne soud, přihlížející k chování mladistvého ve výkonu trestu odnětí svobody, po výkonu tohoto trestu. Byl-li trest podle rozhodnutí prezidenta republiky zmírněn, soud takto postupuje poté, co mladistvý byl po výkonu zmírněného trestu propuštěn na svobodu.

(2) Vyslovil-li soud, že se mladistvý, podmíněně propuštěný z výkonu trestu odnětí svobody, osvědčil, hledí se na něho, jako by nebyl odsouzen.

(3) Na mladistvého, kterému byl uložen peněžitý trest, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán nebo bylo od výkonu trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno.

(4) Na mladistvého, kterému byl uložen trest propadnutí věci, se hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile nabyl právní moci rozsudek, jímž byl tento trest uložen.“

53. V § 89 odst. 3 se slova „alespoň zčásti“ nahrazují slovem „převážný“.

V § 89 za dosavadní odstavec 5 se zařazuje nový odstavec 6, který zní:

„(6) Trestný čin je spáchán násilím i tehdy, je-li spáchán na osobě, kterou pachatel uvedl do stavu bezbrannosti lstí.“

Dosavadní odstavce 6 až 11 se označují jako odstavce 7 až 12.

V dosavadních odstavcích 8 a 11 se za slovem „organu“ vypouštějí čárka a slova „státní hospodářské, družstevní nebo společenské organizace“;

za dosavadní odstavec 11 se vkládají nové odstavce 13 a 14, které znějí:

„(13) Návykovou látkou se rozumí alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky způsobující nepříznivě ovlivnit psychiku člověka nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování.

(14) Škodou nikoli nepatrnou se rozumí škoda dosahující nejméně poloviny nejnižší měsíční mzdy stanovené obecně závaznými právními předpisy, nikoli malou škodou se rozumí částka dosahující nejméně trojnásobku takové mzdy, větší škodou se rozumí částka dosahující nejméně desetinásobku takové mzdy, značnou škodou částka dosahující nejméně padesátinásobku takové mzdy a škodou velkého rozsahu částka dosahující nejméně dvousetpadesátinásobku takové mzdy. Těchto hledisek se užije obdobně pro určení výše prospěchu a hodnoty věci.“

Dosavadní odstavec 12 se označuje jako odstavec 15.

Doplňuje se nový odstavec 16, který zní:

„(16) Za organizaci se pro účely trestního zákona považuje též fyzická osoba, která provozuje podnikatelskou činnost podle zvláštního zákona.“

B. Změny zvláštní části:

1. V § 91, § 92 odst. 2, § 93, § 95 odst. 2, § 96 odst. 2, § 97 odst. 3, § 114, § 179 odst. 3, § 180a

odst. 2, § 180c odst. 2, § 259 odst. 1, § 264, § 273 odst. 3, § 275 odst. 3, § 279 odst. 3, § 285 odst. 3, § 287 odst. 3, § 288 odst. 2, § 289, § 290 odst. 1 a 2, § 291 odst. 2 a § 292 se slova „nebo trestem smrti“ nahrazují slovy „nebo výjimečným trestem“.

2. V § 102, § 107 odst. 1, 2, § 122 odst. 1, § 141, § 144 odst. 1, § 145 odst. 1, § 146 odst. 1, § 147 odst. 1, § 148 odst. 1, § 149, 150, 151, § 155 odst. 1, § 160 odst. 1, § 161 odst. 1, 2, § 162 odst. 2, § 164, § 165 odst. 1, § 169a odst. 1, § 173 odst. 1, § 176 odst. 1, § 180 odst. 2, § 180b, 181, § 181b odst. 2, § 182, 184, § 189, 190, § 191 odst. 1, 2, § 192 odst. 1, 2, § 193 odst. 1, § 194, § 194a odst. 1, § 197a, § 202 odst. 1, 2, § 207, 208, § 209 odst. 1, § 216 odst. 1, § 225, 226, § 227 odst. 1, § 231 odst. 1, 2, § 236, 237, § 239 odst. 1, 2, § 240 odst. 1, 2, § 251 odst. 1, § 252, 256, 258, § 267 odst. 1, § 268 odst. 1 a § 272 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

3. § 92 odst. 1 zní:

„(1) Kdo v úmyslu rozvrátit ústavní zřízení, územní celistvost nebo obranyschopnost republiky anebo zničit její samostatnost se účastní násilných akcí proti republice nebo jejím orgánům, bude potrestán odnětím svobody na osm až dvanáct let.“.

4. V § 93 se slova „socialistické společenské a státní“ nahrazují slovem „ústavní“.

5. Za § 93 se vkládá nový § 93a, který zní:

„§ 93a

(1) Kdo se zmocní rukojmí a hrozí, že ho usmrtí anebo že mu způsobí újmu na zdraví nebo jinou újmu, s cílem vynutit si splnění podmínek poškozujících ústavní zřízení republiky, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let.

(2) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) je-li při takovém činu rukojmí osoba mladší než osmnáct let,
- c) je-li při takovém činu rukojmí více osob, nebo
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(3) Odnětím svobody na deset až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.“.

6. § 94 se vypouští.

7. V § 95 odst. 1 se slova „socialistické společenské a státní“ nahrazují slovem „ústavní“.

V § 95 odst. 2 se za ustanovení písmene a) vkládá nové ustanovení písmene b), které zní:

„b) spáchá-li takový čin opětovně,“.

Dosavadní ustanovení pod písmeny b) až d) se označují písmeny c) až e).

8. V § 97 odst. 1 se slova „socialistické společenské a státní“ nahrazují slovem „ústavní“.

V § 97 odst. 1 písm. a) se vypouštějí slova „nebo společenské“.

9. § 98 včetně nadpisu se vypouští.

10. § 99 včetně nadpisu se vypouští.

11. § 100 včetně nadpisu se vypouští.

12. § 103 zní:

„§ 103

Kdo veřejně hanobí prezidenta republiky pro výkon jeho pravomoci nebo vůbec pro jeho činnost v životě politickém, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.“.

13. § 104 včetně nadpisu se vypouští.

14. V § 105 odst. 1 se slova „na deset až patnáct let“ nahrazují slovy „na tři léta až deset let“.

V § 105 odst. 3 se slova „na dvanáct až patnáct let nebo trestem smrti“ nahrazují slovy „na osm až patnáct let“, v ustanovení písmene c) se na konci připojuje slovo „nebo“, v ustanovení písmene d) se na konci čárka nahrazuje tečkou, slovo „nebo“ se vypouští, ustanovení písmene e) se vypouští.

Doplňuje se odstavec 4, který zní:

„(4) Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 za branné pohotovosti státu.“.

15. § 107a se vypouští.

16. § 108 včetně nadpisu se vypouští.

17. V § 109 odst. 2 se za ustanovení písmene b) vkládá nové ustanovení písmene c), které zní:

„c) spáchá takový čin se zbraní nebo nejméně se dvěma osobami,“.

Dosavadní ustanovení písmene c) a d) se označují písmeny d) a e);

§ 109 odst. 3 zní:

„(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán, jestliže

- a) činem uvedeným v odstavci 1 způsobí smrt, nebo
- b) spáchá takový čin jako voják za branné pohotovosti státu nebo za bojové situace.“.

18. § 112 včetně nadpisu se vypouští.

19. § 116 včetně nadpisu se vypouští.

20. § 117 včetně nadpisu se vypouští.

21. § 118 včetně nadpisu zní:

„§ 118

Neoprávněné podnikání

(1) Kdo neoprávněně ve větším rozsahu poskytuje služby nebo provozuje výrobní nebo jiné výdělečné podnikání, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) používá-li k činu uvedenému v odstavci 1 jiného jako pracovní síly, nebo
- b) získá-li takovým činem značný prospěch.“.

22. § 119 včetně nadpisu se vypouští.

23. § 120 včetně nadpisu se vypouští.

24. § 121 včetně nadpisu zní:

„§ 121

Poškození spotřebitele

(1) Kdo ve větším rozsahu poškozuje spotřebitele zejména tím, že porušuje závazná ustanovení o cenách zboží nebo služby, anebo že je šidí na jakosti, množství nebo váze zboží, anebo kdo uvede ve větším rozsahu na trh výrobky, práce nebo služby a zatají při tom jejich podstatné vady, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) získá-li takovým činem značný prospěch, nebo
- c) byl-li pro takový čin v posledních pěti letech od-

souzen nebo z výkonu trestu odnětí svobody uloženého za takový čin propuštěn.“.

25. § 123 včetně nadpisu se vypouští.

26. V § 124 odst. 1 se slova „značnou měrou“ nahrazují slovem „podstatně“ a za slova „dovozu, vývozu nebo průvozu zboží“ se vkládají slova „anebo kdo výrazně zkrátí clo“.

27. V § 125 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Kdo v úmyslu zajistit podniku nebo organizaci nebo jejich složce neoprávněné výhody uvede o závažných skutečnostech ve výkazu, hlášení, vstupních údajích vkládaných do počítače nebo v jiných podkladech sloužících k řízení, plánování nebo kontrole hospodaření, nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v úmyslu uvedeném v odstavci 1

- a) učiní zásah do technického nebo programového vybavení počítače,
- b) podklady uvedené v odstavci 1 zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnými, zatají nebo nevede.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3, vypouštějí se v něm slova „nebo nápravným opatřením“, a za slova „v odstavci 1“ se vkládají slova „nebo 2“.

28. § 126 se vypouští.

29. § 127 včetně nadpisu zní:

„§ 127

Porušování závazných pravidel hospodářského styku

(1) Kdo v úmyslu opatřit podniku nebo organizaci nebo jejich složce ve značném rozsahu neoprávněné výhody, poruší závažným způsobem pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 vážnou poruchu v hospodářské činnosti podniku nebo organizace nebo vážnou poruchu v zásobování anebo zkrácení příjmů státu ve značném rozsahu.“.

30. § 128 včetně nadpisu se vypouští.

31. § 129 a 130 včetně společného nadpisu se vypouštějí.

32. § 131 včetně nadpisu se vypouští.

33. Oddíl třetí hlavy druhé včetně nadpisu se vypouští.

Oddíl čtvrtý a pátý se označují jako třetí a čtvrtý.

34. V § 149 se slovo „vážně“ nahrazuje slovy „poškodí dobrou pověst nebo“; na konci se připojují slova „nebo propadnutím věci“.

35. V § 150 se v nadpise slova „průmyslovému vzoru“ nahrazují slovy „obchodnímu jménu“; odstavec 2 písm. a) zní:

„a) neoprávněně užívá obchodní jméno nebo jakékoli označení s ním zaměnitelné, nebo“.

36. V § 151 se v nadpise připojují slova „a průmyslovému vzoru“ a v textu se za slova „chráněnému vynálezu“ vkládají slova „nebo průmyslovému vzoru“; na konci se připojují slova „nebo propadnutím věci“.

37. § 152 včetně nadpisu zní:

„§ 152

Porušování autorského práva

Kdo s dílem, které je předmětem autorského práva nebo práva příbuzného právu autorskému neoprávněně nakládá způsobem, který přísluší autoru nebo jinému nositeli autorského práva nebo práva příbuzného právu autorskému, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.“.

38. V nadpisu oddílu prvního hlavy třetí se vypouštějí slova „a orgánu společenské organizace“.

39. V nadpisu nad § 153 se vypouštějí slova „a orgán společenské organizace“.

V § 153 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo orgánu společenské organizace“.

40. V § 154 odst. 1 písm. a) a b) se vypouštějí slova „nebo orgánu společenské organizace“; v § 154 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo orgán společenské organizace“, v obou odstavcích se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

41. V § 156 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“. Za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a vypouštějí se v něm slova „nebo nápravným opatřením“.

42. § 156a včetně nadpisu se vypouští.

43. V § 158 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

§ 158 odst. 2 písm. b) zní:

„b) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v činnosti podniku nebo organizace, nebo“;

odstavec 3 se vypouští.

44. V § 159 odst. 1 a 2 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

§ 159 odst. 2 písm. a) zní:

„a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 vážnou poruchu v činnosti podniku nebo organizace, nebo“.

§ 159 odst. 3 se vypouští.

45. V § 166 odst. 2 písm. a) odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a 93a)“ a vypouštějí se slova „některý obdobný trestný čin proti státu světové socialistické soustavy nebo trestný čin“.

46. V § 167 odst. 1 odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a 93a)“, slova „podvracení republiky (§ 98)“ a „nebo některý obdobný trestný čin proti státu světové socialistické soustavy, dále trestný čin“ se vypouštějí, slova „opuštění republiky podle § 109 odst. 3“ se nahrazují slovy „nedovoleného překročení státní hranice podle § 109 odst. 2, 3“, slova „rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 3, 4“ se vypouštějí, slova „zneužívání pravomocí veřejného činitele podle § 158 odst. 3“ se vypouštějí; za slova „ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku“ se vkládají slova „a civilního plavidla“; za slova „loupeže (§ 234)“ se vkládají slova „brání rukojmí (§ 234a)“; za slova „pohlavního zneužívání podle § 242“ se vkládají slova „krádeže podle § 247 odst. 5, zpronevěry podle § 248 odst. 4, podvodu podle § 250 odst. 4“, za slova „používání zakázaného bojového prostředku“ se vkládají slova „a nedovoleného vedení boje“; za slova „zprotivení a donucení k porušení vojenské povinnosti podle § 275 odst. 2 písm. a)“ se vkládají slova „porušování práv a chráněných zájmů vojáků podle § 279a odst. 3 a § 279b odst. 3“; za slovy „zběhnutí (§ 282)“ se vypouštějí slova „zběhnutí do ciziny (§ 283)“; za slovy „nebo ohrožení“ se vypouštějí slova „politického a“.

V § 167 odst. 2 odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a 93a)“, slova „nebo některého obdobného trestného činu proti státu světové socialistické soustavy“ se vypouštějí.

47. V § 168 odst. 1 odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a § 93a)“, slova „nebo některý obdobný trestný čin proti státu světové socialistické soustavy, dále trestný čin“ se vypouštějí; za slova „ohrožení bezpečnosti vzdušného dopravního prostředku“ se vkládají slova „a civilního plavidla“; za slova „používání zakázaného bojového prostředku“ se vkládají slova „a nedovoleného vedení boje“.

V § 168 odst. 2 odkaz v závorce za slovem „teroru“ zní „(§ 93 a 93a)“; slova „nebo některého obdobného trestného činu proti státu světové socialistické soustavy“ se vypouštějí.

48. V nadpise oddílu pátého se vypouštějí slova „a orgánu společenské organizace“.

49. § 169, 170 a 170a včetně nadpisu se vypouštějí.

50. § 171 odst. 1 a 2 včetně nadpisu znějí:

„§ 171

Ma ř e n í v ý k o n u ú ř e d n í h o r o z h o d n u t í

(1) Kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu tím, že

- a) bez povolení a bez vážného důvodu se zdržuje v místě nebo obvodě, na které se vztahuje trest zá-
kazu pobytu, nebo nedodrží omezení, která
mu byla soudem uložena v souvislosti s výkonem
tohoto trestu,
- b) vykonává činnost, která mu byla zakázána,
- c) odmítá se podrobit ochrannému léčení nebo
ochranné výchově, které mu byly uloženy sou-
dem, nebo jinak, zejména útekem z ústavu, výkon
takových rozhodnutí podstatně ztěžuje, nebo
- d) dopustí se závažného jednání, aby zmařil účel vaz-
by nebo trestu,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo peněžitým trestem.

(2) Kdo zmaří nebo podstatně ztíží výkon rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu tím, že

- a) zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou, zatají, zci-
zí nebo odstraní věc, které se takové rozhodnutí
týká, nebo
- b) uprchne stráží, z vazby nebo z výkonu trestu od-
nětí svobody,

bude potrestán odnětím svobody až na pět let nebo peněžitým trestem.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a vypouštějí se v něm slova „nebo nápravným opatřením“.

51. V § 175 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo orgánem konajícím objasňování“, slova „nebo objasňování“ a slova „nebo nápravným opatřením“. Slova „pokud vykonává rozhodovací činnost“ se nahrazují slovy „nebo orgánem hospodářské arbitráže, pokud vykonává rozhodovací činnost“.

52. V § 179 odst. 2 písm. c) se za slovo „osob“ vkládají slova „nebo smrt“.

V § 179 odst. 3 písm. a) za slova „v odstavci 1“ se vkládá slovo „úmyslně“.

53. V § 180 odst. 3 se za slova „až pět let“ vkládají slova „nebo peněžitým trestem“.

54. Ke společnému nadpisu nad § 180a a 180b se na konci připojují slova „a civilního plavidla“.

55. V § 180a odst. 1 se za slova „vzdušného dopravního prostředku“ vkládají slova „nebo civilního plavidla“.

56. V § 180b se za slova „vzdušného dopravního prostředku za letu“ vkládají slova „nebo civilního plavidla za plavby“.

57. § 181a odst. 1 zní:

„(1) Kdo úmyslně vydá životní prostředí v nebezpečí závažného poškození tím, že poruší předpisy o ochraně životního prostředí a hospodaření s přírodními zdroji (ohrožení životního prostředí) bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.“

58. § 181b odst. 1 zní:

„(1) Kdo z nedbalosti způsobí ohrožení životního prostředí (§ 181a odst. 1), bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.“

59. V § 183 se slova „státní triangulace“ nahrazují slovy „astronomicko-geodetické sítě nebo základního

nivelačního bodu nebo opěrného gravimetrického bodu“; vypouštějí se slova „nebo nápravným opatřením“.

60. § 185 včetně nadpisu zní:

„§ 185

Nedovolené ozbrojování

(1) Kdo bez povolení vyrobí nebo opatří sobě nebo jinému střelnou zbraň anebo ji přechovává, bude potrestán odnětím svobody až na tři měsíce nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(2) Kdo bez povolení

- a) sobě nebo jinému opatří nebo přechovává zbraň hromadně účinnou nebo součástky, jichž je k užití takové zbraně nezbytně třeba, nebo
- b) hromadí, vyrábí nebo sobě nebo jinému opatřuje zbraně, střelivo nebo výbušniny,

bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 ve větším rozsahu, nebo
- b) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti státu.“.

61. § 186 včetně nadpisu se vypouští.

62. § 187 a 188 včetně společného nadpisu znějí:

„Nedovolená výroba a držení
omamných a psychotropních
látek a jedů

§ 187

(1) Kdo bez povolení vyrobí, doveze, vyveze, proveze, jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku nebo jed, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny nebo ve větším rozsahu,
- b) získá-li takovým činem značný prospěch,
- c) spáchá-li takový čin vůči osobě mladší než osmnáct let, nebo
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví více osob nebo smrt, nebo
- b) spáchá-li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.

§ 188

(1) Kdo vyrobí, sobě nebo jinému opatří anebo přechovává předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky nebo jedu, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve větším rozsahu, nebo
- b) získá-li takovým činem značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 vůči osobě mladší než osmnáct let.“.

63. Za § 188 se vkládá nový § 188a, který včetně nadpisu zní:

„§ 188a

Šíření toxikomanie

(1) Kdo svádí jiného ke zneužívání jiné návykové látky než alkoholu anebo ho v tom podporuje nebo kdo zneužívání takové látky jinak podněcuje nebo šíří, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 vůči osobě mladší než osmnáct let.“.

64. § 195 včetně nadpisu zní:

„§ 195

Společná ustanovení

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky obecně závazným právním předpisem stanoví, co se považuje za omamné látky, psychotropní látky a za jedy ve smyslu § 187 a 188, které choroby se považují za nakažlivé ve smyslu § 189 až 192 a na které škůdce se vztahuje ustanovení § 192.“.

65. V § 196 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

§ 196 odst. 2 zní:

„(2) Kdo užije násilí proti skupině obyvatelů nebo jednotlivci nebo jim vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu pro jejich politické přesvědčení, národnost, rasu, vyznání nebo proto, že jsou bez vyznání, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.“.

66. § 197 se vypouští.

67. V § 198 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

§ 198 písm. b) zní:

„b) skupinu obyvatelů republiky pro jejich politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že jsou bez vyznání,“.

68. § 199 zní:

„§ 199

(1) Kdo úmyslně způsobí nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa tím, že rozšiřuje poplašnou zprávu, která je nepravdivá, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem.

(2) Kdo zprávu uvedenou v odstavci 1, ač ví, že je nepravdivá a může vyvolat opatření vedoucí k nebezpečí vážného znepokojení alespoň části obyvatelstva nějakého místa, sdělí podniku nebo organizaci nebo bezpečnostnímu nebo jinému státnímu orgánu anebo hromadnému informačnímu prostředku, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 opětovně, nebo
- b) způsobí-li takovým činem vážnou poruchu v hospodářském provozu nebo hospodářské činnosti podniku nebo organizace nebo v činnosti státního orgánu anebo jiný zvlášť závažný následek.“.

69. § 201 včetně nadpisu zní:

„§ 201

Ohrožení pod vlivem návykové látky

Kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

- a) ačkoliv byl za takový čin v posledních dvou letech odsouzen nebo z výkonu trestu odnětí svobody uloženého za takový čin propuštěn,
- b) ačkoliv byl za obdobný čin spáchaný pod vlivem návykové látky v posledních dvou letech postižen,
- c) spáchá-li takový čin při výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti, při kterých je vliv návykové látky zvlášť nebezpečný, zejména řídí-li hromadný dopravní prostředek, nebo
- d) způsobí-li takovým činem, byť i z nedbalosti, jinému ublížení na zdraví nebo větší škodu na cizím majetku nebo jiný závažný následek,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.“.

70. § 203 včetně nadpisu se vypouští.

71. § 205 včetně nadpisu zní:

„§ 205

Ohrožování mravnosti

Kdo uvádí do oběhu nebo činí veřejně přístupnými tiskovinu, film, vyobrazení nebo jiný předmět, které ohrožují mravnost, anebo kdo takový předmět za tím účelem vyrobí nebo přechovává, jestliže

- a) spáchá takový čin ve značném rozsahu,
- b) ohrozí takovým činem mravnost osoby mladší než osmnáct let, nebo
- c) spáchá takový čin výdělečně,

bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.“.

72. § 206 včetně nadpisu zní:

„§ 206

P o m l u v a

(1) Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem.“.

73. § 209a včetně nadpisu se vypouští.

74. § 219 včetně nadpisu zní:

„§ 219

V r a ž d a

(1) Kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na deset až patnáct let.

(2) Odnětím svobody na dvanáct až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) na dvou nebo více osobách,
- b) zvlášť surovým nebo trýznivým způsobem,
- c) opětovně,
- d) na osobě mladší než patnáct let,
- e) na veřejném činiteli při výkonu nebo pro výkon jeho pravomoci,
- f) v úmyslu získat majetkový prospěch, nebo v úmyslu zakrýt nebo usnadnit jiný trestný čin nebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky.“

75. V § 221 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

§ 221 odst. 2 písm. b) zní:

„b) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho politické přesvědčení, národnost, rasu, vyznání nebo proto, že je bez vyznání.“

76. V § 222 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi pro výkon jejich povinnosti, nebo
- b) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho politické přesvědčení, národnost, rasu, vyznání nebo proto, že je bez vyznání.“

V dosavadním odstavci 2 se za slova „v odstavci 1“ vkládají slova „nebo 2“ a tento odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

77. § 223 zní:

„§ 223

Kdo jinému z nedbalosti ublíží na zdraví tím, že poruší důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.“

78. V § 224 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo nápravným opatřením“.

V § 224 odst. 2 se slova „nápravným opatřením“ nahrazují slovy „peněžitým trestem“.

79. § 234 odst. 3 zní:

„(3) Odnětím svobody na deset až patnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu nebo smrt.“

80. Za § 234 se vkládá nový § 234a, který včetně nadpisu zní:

„§ 234a

B r a n í r u k o j m í

(1) Kdo se zmocní rukojmí a hrozí, že ho usmrtí anebo že mu způsobí újmu na zdraví nebo jinou vážnou újmu, s cílem donutit jiného, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až osm let.

(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) je-li při takovém činu rukojmím osoba mladší než osmnáct let,
- c) je-li při takovém činu rukojmími více osob, nebo
- d) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(3) Odnětím svobody na deset až patnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.“

81. § 238 včetně nadpisu zní:

„§ 238

P o r u š o v á n í d o m o v n í s v o b o d y

(1) Kdo neoprávněně vnikne do domu nebo do bytu jiného nebo tam neoprávněně setrvává, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, užije-li při činu uvedeném v odstavci 1 násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí, nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, jestliže užije při činu uvedeném v odstavci 1 násilí nebo pohrůžky bezprostředního ná-

silí a takový čin spáchá se zbraní nebo nejméně se dvěma osobami.“.

82. Za § 238 se vkládá nový § 238a, který včetně nadpisu zní:

„§ 238a

Porušování svobody sdružování
a shromažďování

(1) Kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy omezuje ve výkonu jeho sdružovacího nebo shromažďovacího práva, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(2) Kdo se v souvislosti se shromážděním, které podléhá oznamovací povinnosti, násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí protíví pořádkovým opatřením svolavatele nebo určených pořadatelů takového shromáždění, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem.“.

83. § 244 včetně nadpisu se vypouští.

84. § 247 včetně nadpisu zní:

„§ 247

K r á d e ž

(1) Kdo si přivlastní cizí věc tím, že se jí zmocní a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(2) Kdo si přivlastní cizí věc vloupáním nebo kdo se bezprostředně po činu pokusí uchovat si věc, které se zmocnil násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu nikoli malou.

(4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 3 jako člen organizované skupiny,
- b) spáchá-li takový čin výdělečně,
- c) spáchá-li takový čin vloupáním,

d) pokusí-li se bezprostředně po takovém činu uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí, nebo

e) způsobí-li takovým činem značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

(5) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.“.

85. § 248 včetně nadpisu zní:

„§ 248

Z p r o n e v ě r a

(1) Kdo si přivlastní cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nikoli malou škodu.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo
- b) spáchá-li takový čin výdělečně, nebo
- c) způsobí-li takovým činem značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

(4) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.“.

86. § 249 odst. 1 zní:

„(1) Kdo se zmocní cizí věci nikoli malé hodnoty v úmyslu ji přechodně užívat, nebo

kdo na cizím majetku způsobí nikoli malou škodu tím, že neoprávněně takové věci, která mu byla svěřena, přechodně užívá,

bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.“.

V § 249 odst. 2 se slova „nápravným opatřením“ nahrazují slovy „zákazem činnosti“.

87. § 250 včetně nadpisu zní:

„§ 250
P o d v o d

(1) Kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl nebo využije něčího omylu a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nikoli malou škodu.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 výdělečně, nebo
- b) způsobí-li takovým činem značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

(4) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.“

88. V § 254 odst. 1 se za slovo „věc“ vkládají slova „nikoli nepatrné hodnoty“ a slova „nebo nápravným opatřením“ se vypouštějí.

89. V § 255 odst. 1 se za slovo „způsobí“ vkládají slova „nikoli malou“ a slova „nebo nápravným opatřením“ se vypouštějí.

V § 255 odst. 2 se slovo „výslovně“ nahrazuje slovem „zvlášť“.

90. § 257 odst. 1 zní:

„(1) Kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci.“

Připojuje se nový odstavec 3, který zní:

„(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.“

91. V § 260 odst. 1 slova „pracujícího lidu“ se nahrazují slovem „občanů“.

V § 260 odst. 2 písm. a) na konci se vypouští slovo „nebo“ a zařazuje se nově ustanovení pod písmenem b), které zní:

„b) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny, nebo“;

dosavadní ustanovení pod písmenem b) se označuje písmenem c).

92. § 262 včetně nadpisu zní:

„§ 262
P o u ž í v á n í z a k á z a n é h o b o j o v é h o
p r o s t ř e d k u a n e d o v o l e n é
v e d e n í b o j e

(1) Kdo za války nebo za bojové situace

- a) nařídí použití zakázaného bojového prostředku nebo materiálu obdobné povahy anebo takového prostředku nebo materiálu použije, nebo
 - b) nařídí vedení boje zakázaným způsobem nebo sám takto boj vede,
- bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až sedm let.

(2) Stejně bude potrestán velitel, který v rozporu s ustanoveními mezinárodního práva o prostředcích a způsobech vedení války úmyslně

- a) poškodí vojenskou operací civilní obyvatelstvo nebo civilní osoby na životě, zdraví nebo majetku anebo vede proti nim útok z důvodu represálií,
- b) vede útok proti nebráněnému místu nebo demilitarizovanému pásmu,
- c) zničí nebo poškodí přehradu, jadernou elektrárnu nebo podobné zařízení obsahující nebezpečné síly, nebo
- d) zničí nebo poškodí objekt určený pro humanitární účely nebo mezinárodně uznávanou kulturní nebo přírodní památku.

(3) Odnětím svobody na pět až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 zvlášť závažný následek.“

93. V § 263 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Stejně bude potrestán, kdo za války poruší předpisy mezinárodního práva tím, že

- a) neprovede účinná opatření k ochraně osob, které takovou pomoc potřebují, zejména dětí, žen a raněných, anebo takovým opatřením brání, nebo

- b) zamezí nebo brání organizacím civilní obrany nepříteli, neutrálního nebo jiného státu v plnění jejich humanitárních úkolů.

(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví nebo smrt.

Dosavadní odstavec 2 se vypouští.

94. Za § 263 se vkládá nový § 263a, který včetně nadpisu zní:

„§ 263a

Persekuce obyvatelstva

(1) Kdo za války uplatňuje apartheid nebo páchá jiné nelidské činy vyplývající z rasové diskriminace nebo terorizuje bezbranné civilní obyvatelstvo násilím nebo hrozbou jeho užití, bude potrestán odnětím svobody na tři léta až deset let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo za války

- a) zničí nebo vážně naruší zdroj základních životních potřeb civilního obyvatelstva v obsazeném území nebo dotykové zóně anebo svévolně neposkytne obyvatelstvu pomoc nezbytnou pro přežití,
- b) bezdůvodně oddaluje návrat civilního obyvatelstva nebo válečných zajatců,
- c) bezdůvodně přesídluje civilní obyvatelstvo obsazeného území,
- d) osídluje obsazené území obyvatelstvem vlastní země, nebo
- e) svévolně znemožní civilnímu obyvatelstvu nebo válečným zajatcům, aby se o jejich provinění rozhodlo v nestranném soudním řízení.

(3) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví nebo smrt nebo jiný zvlášť závažný následek.

95. V návěti § 264 se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „válečnými operacemi“ se vkládají slova „nebo na obsazeném území“.

96. § 265 včetně nadpisu zní:

„§ 265

Zneužívání mezinárodně uznávaných a státních znaků

(1) Kdo za branné pohotovosti státu nebo za války zneužije označení Červeného kříže nebo jiných

rozlišovacích znaků nebo barev uznávaných mezinárodním právem pro označení zdravotnických institucí nebo dopravních prostředků zdravotnické pomoci nebo evakuace, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo za války zneužije znaku Organizace spojených národů anebo vlajky nebo státního nebo vojenského znaku, insignie nebo stejnokroje neutrálního nebo jiného státu, který není stranou v konfliktu.

(3) Odnětím svobody na tři léta až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 jako prostředkem válečné prorady zvlášť závažný následek.

97. Nadpis hlavy jedenácté zní:

„HLAVA JEDENÁCTÁ

TRESTNÉ ČINY PROTI BRANNOSTI A PROTI CIVILNÍ SLUŽBĚ“.

Pod tento nadpis se vkládá další nadpis, který zní:

„Oddíl první

Trestné činy proti brannosti“.

98. Za znění § 272 se vkládá oddíl druhý tohoto znění:

„Oddíl druhý

Trestné činy proti civilní službě Nenastoupení civilní služby

§ 272a

Kdo v úmyslu vyhnout se trvale civilní službě tuto službu nenastoupí do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím příkaze, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

§ 272b

Kdo nenastoupí, byť i z nedbalosti, civilní službu do 24 hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím příkaze, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

Vyhýbání se výkonu civilní služby

§ 272c

(1) Kdo se v úmyslu vyhnout se výkonu civilní

služby nebo plnění povinností z ní plynoucích poškodí na zdraví, předstírá nemoc, padělá listinu, zneužije návykovou látku nebo použije jiného úskoku, nebo

kdo odpírá konat civilní službu, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Kdo ze zavrženíhodné pohnutky odmítá plnit pokyny při výkonu civilní služby, nebo

kdo takové pokyny soustavně neplní, bude potrestán odnětím svobody až na osmnáct měsíců.

§ 272d

(1) Kdo bez povolení opustí místo výkonu civilní služby na dobu delší než dva dny nebo se po tuto dobu bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody až na šest měsíců.

(2) Kdo bez povolení opustí místo výkonu civilní služby na dobu delší než čtrnáct dnů nebo se po tuto dobu bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(3) Kdo v úmyslu vyhnout se civilní službě bez povolení opustí místo výkonu této služby nebo se bez povolení zdržuje mimo toto místo, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.“

99. Pod nadpis hlavy dvanácté „TRESTNÉ ČINY VOJENSKÉ“ se vkládá další nadpis, který zní:

„Oddíl první

Trestné činy proti vojenské podřízenosti a vojenské cti“.

100. V § 273 odst. 2 se za ustanovení pod písmenem a) vkládá nové ustanovení písmene b), které zní: „b) spáchá-li takový čin se zbraní,“

dosavadní ustanovení pod písmeny b), c), d) se označují písmeny c), d), e).

101. V § 277 odst. 1 se slova „na šest měsíců až dvě léta“ nahrazují slovy „až na dvě léta“.

V odstavci 2 se slova „na jeden rok“ nahrazují slovy „na šest měsíců“.

102. V § 278 odst. 1 se za slovem „hodnosti“ vypouští čárka a slova „a to“ a slova „na šest měsíců až dvě léta“ se nahrazují slovy „až na dvě léta“.

V odstavci 2 se slova „na jeden rok“ nahrazují slovy „na šest měsíců“.

103. V § 279 odst. 2 se v ustanovení písmene a) vypouští slovo „nebo“, v ustanovení písmene b) se na konci připojuje čárka a slovo „nebo“ a odstavce se doplňuje písmenem c), které zní:

„c) spáchá-li takový čin se zbraní nebo nejméně se dvěma osobami.“

104. Za § 279 se vkládají nové § 279a a 279b, které včetně společného nadpisu znějí:

„Porušování práv a chráněných zájmů vojáků § 279a

(1) Kdo vojáka stejné hodnosti nutí k osobním úsluhám nebo ho omezuje na právech nebo svévolně ztěžuje výkon jeho služby, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy,
- b) spáchá-li takový čin nejméně se dvěma osobami, nebo
- c) způsobí-li takovým činem ublížení na zdraví.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 zvláště surovým způsobem nebo se zbraní,
- b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví nebo jiný zvláště závažný následek, nebo
- c) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti státu nebo za bojové situace.

§ 279b

(1) Kdo podřízeného nebo nižšího nutí k osobním úsluhám nebo ho omezuje na právech nebo svévolně ztěžuje výkon jeho služby, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy,
- b) spáchá-li takový čin nejméně se dvěma osobami, nebo
- c) způsobí-li takovým činem ublížení na zdraví.

(3) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 zvlášť surovým způsobem nebo se zbraní,
- b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví nebo jiný zvlášť závažný následek, nebo
- c) spáchá-li takový čin za branné pohotovosti státu nebo za bojové situace.“.

105. Nad § 280 se vkládá nadpis, který zní:

„Oddíl druhý

Trestné činy proti povinnosti konat vojenskou službu

106. § 280 včetně nadpisu zní:

„Vyhýbání se služebnímu úkonu a výkonu vojenské služby § 280

(1) Kdo se v úmyslu vyhnout se plnění služebního úkonu poškodí na zdraví, předstírá nemoc, padělá listinu, zneužije návykovou látku nebo použije jiného úskoku, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Kdo se v úmyslu vyhnout se výkonu vojenské služby nebo plnění vojenských povinností poškodí na zdraví, předstírá nemoc, padělá listinu, zneužije návykovou látku nebo použije jiného úskoku, nebo

kdo odpírá konat vojenskou službu nebo plnění vojenských povinností, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(3) Odnětím svobody na pět až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 za branné pohotovosti státu nebo za bojové situace.“.

107. V § 281 se slova „se opije“ nahrazují slovy „zneužije návykovou látku“.

108. § 282 odst. 2 zní:

„(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní.“.

Doplňuje se odstavec 3, který zní:

„(3) Odnětím svobody na pět až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za branné pohotovosti státu.“.

109. § 283 včetně nadpisu se vypouští.

110. Nad § 285 se vkládá nadpis, který zní:

„Oddíl třetí

Trestné činy proti povinnostem strážní a dozorčí služby“.

111. Nad § 288 se vkládá nadpis, který zní:

„Oddíl čtvrtý

Trestné činy ohrožující bojeschopnost“.

112. V nadpisu § 288 se vypouštějí slova „politického a“.

V § 288 odst. 2 se za slova „v odstavci 1“ vkládají slova „za branné pohotovosti státu nebo“.

113. Za § 288 se vkládá nový § 288a, který včetně nadpisu zní:

„§ 288a

Porušování služebních povinností

(1) Kdo ke škodě součásti ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru neplněním uložených služebních povinností, byť i z nedbalosti, podstatně sníží použitelnost výzbroje, výstroje nebo jiných věcných prostředků, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo peněžitým trestem.

(2) Kdo bez oprávnění užije věcného prostředku větší hodnoty uvedeného v odstavci 1 k účelu, pro který není určen, nebo k takovému užití dá souhlas, nebo kdo zneužije nebo umožní zneužití podřízených k mimoslužebním úkonům, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo peněžitým trestem.

(3) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) opatří-li činem uvedeným v odstavci 2 sobě nebo jinému značný prospěch, nebo
- b) způsobí-li úmyslně spáchaným činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 snížení bojeschopnosti, značnou škodu nebo jiný zvlášť závažný následek.

(4) Odnětím svobody na pět až patnáct let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li úmyslně čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 za branné pohotovosti státu nebo za bojové situace.“.

114. Společný nadpis nad § 294 a 295 se nahrazuje novým nadpisem, který zní:

„Oddíl pátý Společná ustanovení“.

115. V § 294 odst. 1 se slovo „lze“ nahrazuje slovy „může příslušný velitel nebo náčelník“ a za slova „§ 278 odst. 1,“ se vkládají slova „porušování práv a chráněných zájmů vojáků podle § 279a odst. 1,“; slova „vyhýbání se výkonu vojenské služby“ se nahrazují slovy „vyhýbání se služebnímu úkonu a výkonu vojenské služby“, slovo „a“ před slovem „ohrožování“ se mění na čárku, za slovem „ohrožování“ se vypouštějí slova „politického a“ a na konci odstavce se připojují slova „a porušování služebních povinností podle § 288a odst. 1“.

§ 294 odst. 2 zní:

„(2) Trestné činy uvedené v odstavci 1, jakož i jiné trestné činy, pokud jejich stupeň nebezpečnosti pro společnost je malý, může orgán činný v trestním řízení předat ke kázeňskému vyřízení příslušnému veliteli nebo náčelníku, jestliže lze důvodně očekávat, že prostředky kázeňského vyřízení postačí k dosažení účelu sledovaného tímto zákonem.“.

Článek II

1. Tresty uložené před účinností tohoto zákona se vykonají, pokud není dále stanoveno jinak, podle dosavadních předpisů.

2. Uložený trest smrti se mění na trest odnětí svobody na doživotí.

3. Trest odnětí svobody uložený před účinností tohoto zákona za čin, který není trestným činem, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná. Ustanovení o souhrnném trestu se v takovém případě neužije. Byl-li za takový trestný čin nebo přečin a sbíhající se jiný čin uložen úhrnný nebo souhrnný trest, soud trest poměrně zkrátí; přitom přihlédne ke vzájemnému poměru závažnosti činů, které od účinnosti tohoto zákona nejsou trestnými činy, a činů ostatních.

4. Trest odnětí svobody uložený před účinností tohoto zákona za čin, který bude nadále posuzován jako mírněji trestný, soud poměrně zkrátí; přitom přihlédne ke vzájemnému poměru trestní sazby stanovené na původní trestný čin nebo přečin a sazby stanovené na čin mírněji trestný. Podle stejných zásad postupuje, byl-li za takový čin a sbíhající se jiný čin uložen úhrnný nebo souhrnný trest. Přesahuje-li trest odnětí svobody uložený zvláště nebezpečnému recidivistovi ve smyslu dosavadního § 41 písm. b) horní hranici základní trestní sazby, soud trest zkrátí na tuto hranici.

5. Byl-li před účinností tohoto zákona uložen a do dne účinnosti nebyl zcela vykonán trest

- a) nápravného opatření, vykoná se podle dosavadních předpisů;
- b) zákazu činnosti, započte se do něho doba, po kterou bylo oprávnění k činnosti, která je předmětem zákazu, odňato podle zvláštních předpisů; je-li tato doba delší než nevykonaný zbytek trestu zákazu činnosti, končí výkon tohoto trestu dnem účinnosti tohoto zákona.

6. Ustanovení § 69 odst. 1 se od účinnosti tohoto zákona použije i na zahlázení trestů propadnutí majetku a zákazu pobytu. Doba pro zahlázení takového odsouzení činí tři léta

- a) od právní moci rozsudku, jímž byl uložen trest propadnutí majetku,
- b) od výkonu trestu zákazu pobytu nebo prominutí takového trestu anebo od promlčení jeho výkonu.

7. Jestliže soud nerozhodl o zahlázení odsouzení mladistvého a před účinností tohoto zákona

- a) bylo pravomocně rozhodnuto, že se podmíněně propuštěný mladistvý osvědčil,
- b) byl zaplacen samostatně uložený peněžitý trest nebo bylo pravomocně upuštěno od jeho výkonu nebo od výkonu jeho zbytku, nebo
- c) nabyl právní moci rozsudek, jímž byl mladistvému samostatně uložen trest propadnutí věci,

hledí se od účinnosti tohoto zákona na mladistvého, jako by nebyl odsouzen.

8. Od ochranného dohledu nebo jeho nevykonaného zbytku se dnem účinnosti tohoto zákona upouští.

Článek III

Zrušují se:

1. Zákon č. 150/1969 Sb., o přečinech, ve znění zákona č. 46/1973 Sb. a zákona č. 159/1989 Sb;
2. Zákon č. 44/1973 Sb., o ochranném dohledu;
3. Ustanovení § 3 zákona č. 74/1958 Sb., o trvalém usídlení kočujících osob;
4. Ustanovení § 12 až 15 zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě;
5. Ustanovení § 20 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.

Č l á n e k IV

1. Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění trestního zákona, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

2. Vláda České a Slovenské Federativní Republiky stanoví obecně závazným předpisem nejnižší měsíční mzdu.

Č l á n e k V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

176

ZÁKON

ze dne 7. května 1990

o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í
O B E C N Á U S T A N O V E N Í

§ 1

Účel zákona

(1) Účelem zákona je upravit postavení, právní poměry a zásady činnosti bytových, spotřebních, výrobních a jiných družstev (dále jen „družstvo“) a dalších družstevních organizací.

(2) Zákon se nevztahuje na zemědělské družstevní organizace.

§ 2

Družstvo

(1) Družstvo je dobrovolným společenstvím občanů (členů), kteří se sdružili ke společné hospodářské a jiné činnosti a k uspokojování a podpoře svých zájmů.

(2) Družstvo je právnickou osobou; vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících. Družstvo neodpovídá za závazky jiných právních subjektů.

(3) Záležitosti družstva řídí členové prostřednictvím členské schůze a volených orgánů družstva v souladu s obecně závaznými právními předpisy a stanovami družstva.

(4) Družstvo provozuje svou činnost samostatně a na vlastní účet; přitom na sebe bere přiměřené hospodářské riziko.

§ 3

Vznik družstva

(1) Ke vzniku družstva je třeba

- a) usnesení ustavující schůze o jeho založení, přičemž družstvo může vytvořit nejmeně 5 občanů,

- b) přijetí stanov družstva,
c) zvolení orgánů družstva.

(2) Družstvo může nabývat práv a zavazovat se ode dne zápisu do podnikového rejstříku.

(3) Návrh na zápis družstva do podnikového rejstříku podává družstvo; k návrhu je povinno připojit stanovy družstva a usnesení ustavující schůze o jeho založení.

(4) Činnost, k níž je třeba souhlasu podle zvláštních předpisů, může družstvo vykonávat jen s tímto souhlasem.

§ 4

Stanovy družstva

(1) Základním vnitrodružstevním předpisem jsou stanovy družstva (dále jen „stanovy“). Stanovy musí obsahovat:

- a) název družstva, ve kterém musí být výslovně uvedeno, že jde o družstvo,
b) sídlo družstva,
c) předmět činnosti družstva,
d) ustanovení o vzniku a zániku členství, o právech a povinnostech členů, jakož i o postupu vůči členům, kteří neplní své členské povinnosti,
e) ustanovení o výši či způsobu určení výše členského podílu, popřípadě základního členského vkladu nebo jiné majetkové účasti, druhy a způsoby jejich tvorby a užití, zhodnocení, popřípadě amortizace, způsob jejich upsání (vlození) a jejich vypořádání při zániku členství, popřípadě při jiných skutečnostech zakládajících nárok na vypořádání (např. převod členských práv),
f) způsob a rozsah ručení člena za případnou ztrátu družstva,
g) podrobnější ustanovení o orgánech družstva, jejich složení, délce funkčního období, způsobu jejich volby a rozhodování a ustanovení o tom, kdo organizuje a řídí běžnou činnost družstva (§ 16 odst. 5, § 21) a kdo plní úkoly vedoucího organizace podle pracovněprávních předpisů.

(2) Stanovy nesmějí být v rozporu s tímto zákonem a dalšími obecně závaznými právními předpisy.

(3) Stanovy a jejich změny se zapisují do podnikového rejstříku.

§ 5

Majetek družstva

(1) Majetkem družstva se rozumějí věci, k nimž má družstvo vlastnické právo, a dále majetková práva, jichž družstvo nabylo. Majetek může být družstvu odňat pouze v případech a za podmínek stanovených zákonem.

(2) Majetek družstva se vytváří sdružením prostředků členů (zápisné, členské podíly, vklady, materiálové přínosy a jiné ocenitelné nehmotné, hmotné a finanční vklady) a z výsledků činnosti družstva, popřípadě z jiných zdrojů.

§ 6

Hospodaření družstva

(1) Družstvo hradí své potřeby a náklady z příjmů získaných především ze své hospodářské činnosti, jakož i z dalších zdrojů.

(2) Ze svého zisku družstvo platí přednostně daně a odvody. Zbylý zisk využívá družstvo samostatně a nelze mu jej odejmout.

(3) Odpisy ze základních prostředků zůstávají družstvu v plné výši a družstvo je využívá samostatně.

(4) V zájmu širší účasti členů na činnosti a hospodářských výsledcích může družstvo využívat jejich další majetkové účasti (další finanční či jiné majetkové vklady) zhodnocované podílem na zisku podle stanov (§ 4 odst. 1 písm. e)].

(5) Pro financování svého rozvoje může družstvo vydávat obligace; způsob jejich vydávání, nakládání s nimi a jejich zhodnocení určí a vyhlásí členská schůze v souladu s obecně závaznými právními předpisy.

(6) Družstvo může hospodařit též s majetkem jiných právnických osob nebo občanů, a to na základě smlouvy uzavřené v souladu s obecně závaznými právními předpisy.

§ 7

Ochrana životního a přírodního prostředí a zdraví občanů

(1) Družstvo je při své hospodářské a sociální činnosti povinno co nejúčinněji chránit životní a přírodní prostředí před škodlivými vlivy, které jsou jeho činností vyvolávány, a zejména dbát toho, aby neohrožovalo zdraví občanů. Z vlastních zdrojů financuje a uskutečňuje opatření zaměřená na odstranění škod vzniklých jeho činností a opatření k tvorbě a ochraně všech složek životního a přírodního prostředí, ohrožovaných jeho činností.

(2) Družstvo je povinno budovat zařízení na ochranu životního a přírodního prostředí, uvádět tato zařízení do provozu společně s příslušným výrobním nebo nevýrobním zařízením a trvale zajišťovat jejich plynulý a účinný chod.

§ 8

Zánik družstva

(1) Členská schůze se může usnést, že se družstvo zruší s likvidací nebo bez likvidace. Družstvo zaniká dnem jeho výmazu z podnikového rejstříku.

(2) Družstvo zanikne bez likvidace sloučením, splynutím nebo rozdělením.

(3) Družstvo, na které přešly majetek a závazky zaniklého družstva, je povinno neprodleně vyrozumět jiné právní subjekty, které jsou zánikem družstva dotčeny, o zániku družstva a o přechodu jeho majetku a závazků; při likvidaci má tuto povinnost likvidátor.

(4) Družstvo může být zrušeno i rozhodnutím soudu, jestliže svou činností nebo jednáním závažným způsobem porušuje povinnosti či podmínky stanovené v § 3 a 4 tohoto zákona.

(5) Družstvo zaniká, poklesne-li počet jeho členů pod 5 občanů.

§ 9

Sloučení a splynutí

(1) Majetek, závazky a členové slučovaného družstva přecházejí na přejímající družstvo.

(2) Při splynutí družstev přecházejí majetek, závazky a členové na nově vzniklé družstvo dnem, ke kterému bylo nově vzniklé družstvo zapsáno do podnikového rejstříku.

§ 10

Rozdělení

(1) Členská schůze rozdělovaného družstva určí, jak se družstvo rozdělí, jak se rozdělí jeho majetek a závazky, a s přihlédnutím k oprávněným zájmům jednotlivých členů určí také, do kterých družstev jednotliví členové přejdou.

(2) Rozdělované družstvo zaniká a jeho majetek a závazky přecházejí na nová družstva dnem, ke kterému byla zapsána do podnikového rejstříku, a to v rozsahu určeném členskou schůzí rozdělovaného družstva. Tímto dnem se členové rozdělovaného družstva stávají členy nových družstev.

Likvidace družstva

§ 11

(1) Pokud členská schůze rozhodne o zrušení družstva s likvidací, ustanoví likvidátora. Bylo-li družstvo zrušeno (§ 8 odst. 4) nebo zaniklo-li (§ 8 odst. 5), určí likvidátora soud.

(2) Návrh zápisu do podnikového rejstříku o tom, že družstvo vstupuje do likvidace a kdo je jeho likvidátorem, podává družstvo.

(3) Dnem, ke kterému byl proveden zápis do podnikového rejstříku podle odstavce 2, zanikají funkce všech orgánů družstva s výjimkou členské schůze. V případě likvidace družstva zrušeného rozhodnutím podle § 8 odst. 4 zaniká též funkce členské schůze.

§ 12

(1) Likvidátor je oprávněn jednat jménem družstva ve věcech spojených s likvidací.

(2) Likvidátor neprodleně vyrozumí o vstupu družstva do likvidace všechny organizace, orgány a jiné osoby, které jsou tím dotčeny.

(3) Ke dni zahájení likvidace sestaví družstvo účetní závěrku a účetní výkazy a předá je likvidátorovi.

§ 13

(1) Likvidátor sestaví do jednoho měsíce po svém ustavení do funkce zahajovací rozvahu a předloží ji členské schůzi spolu s likvidačním plánem, rozpočtem likvidace a s inventarizačním zápisem o mimořádné inventarizaci hospodářských prostředků, provedené ke dni zahájení likvidace.

(2) Likvidátor v průběhu likvidace zejména

- a) soustředí peněžní prostředky na jednom účtu u jednoho peněžního ústavu,
- b) dokončí běžné záležitosti spojené s činností družstva,
- c) zpeněží co nejvýhodněji majetek družstva nebo s ním naloží i jinak v souladu s obecně závaznými právními předpisy,
- d) uspokojí z výtěžku likvidace postupně pohledávky státu na odvodech, daních a poplatcích, dále pohledávky členů a pracovníků družstva včetně vypořádání členských podílů a dalších majetkových vkladů (účastí členů) a vrátí prostředky poskytnuté družstvu ze státních zdrojů na investice za posledních pět let před likvidací, vrátí prostředky vložené do majetku družstva ze společných družstevních fondů a dále uspokojí ostatní pohledávky.

§ 14

(1) Likvidátor ke dni skončení likvidace sestaví účetní závěrku a předloží ji členské schůzi ke schválení spolu s konečnou zprávou o průběhu likvidace s návrhem na rozdělení případného likvidačního přebytku.

(2) Likvidační přebytek se rozdělí postupně tak, že každému členu se uhradí částka do výše jeho členského podílu a dalšího majetkového vkladu, popřípadě další částka, o kterou ručební povinnost člena přesahuje členský podíl.

(3) Prostředky zbylé po vypořádání podle odstavce 2 převede likvidátor

- a) u družstev nově vzniklých založením po 1. červenci 1988 mezi členy družstva, a to podle stanov,
- b) u ostatních družstev na rozvoj obcí, v nichž družstvo vyvíjelo činnost.

(4) Likvidátor podá návrh na výmaz družstva z podnikového rejstříku a zajistí bezpečné uložení spisového materiálu a účetních písemností.

Č Á S T D R U H Á**ORGÁNY DRUŽSTVA**

§ 15

Orgány družstva jsou

- a) členská schůze nebo valná hromada (dále jen „členská schůze“),

- b) představenstvo,
- c) kontrolní komise,
- d) další orgány družstva podle tohoto zákona a stanov.

§ 16

Členská schůze

(1) Nejvyšším orgánem družstva je členská schůze, na níž členové uplatňují své právo rozhodovat o záležitostech družstva.

(2) Členská schůze se schází ve lhůtách určených stanovami, nejméně jednou za rok.

(3) Členská schůze musí být svolána, požádá-li o to písemně alespoň jedna třetina všech členů družstva, kontrolní komise, jakož i v dalších případech uvedených ve stanovách.

(4) Do působnosti členské schůze patří

- a) přijímat a měnit stanovy,
- b) volit a odvolávat členy představenstva a kontrolní komise,
- c) schvalovat roční účetní závěrku, rozdělení a užítí zisku, popřípadě způsob úhrady ztrát,
- d) rozhodovat o rozdělení, sloučení, splynutí a zrušení družstva,
- e) rozhodovat o základních otázkách koncepce rozvoje družstva.

(5) Členská schůze rozhoduje o dalších záležitostech týkajících se družstva a jeho činnosti, pokud tak stanoví tento zákon, stanovy, popřípadě pokud si rozhodování o některé věci vyhradila.

(6) Stanovy družstva mohou určit, že členská schůze budou konány formou dílčích členských schůzí. Dílčí členská schůze nemohou rozhodovat o zániku družstva a v dalších případech uvedených ve stanovách.

(7) Není-li vzhledem na rozsah družstva dobře možné svolávat členskou schůzi, mohou stanovy určit, že namísto členské schůze se svolává shromáždění (konference) delegátů volených členy družstva. Stanovy současně určí bližší podmínky volby delegátů.

§ 17

Představenstvo

(1) Představenstvo je výkonným a statutárním orgánem¹⁾ družstva; řídí činnost družstva a rozhoduje

o všech záležitostech, pokud nejsou tímto zákonem, stanovami nebo rozhodnutím členské schůze vyhrazeny jinému orgánu. Za svou činnost odpovídá členské schůzi.

(2) Představenstvo zabezpečuje a kontroluje plnění usnesení členské schůze, pravidelně jí podává zprávy o své činnosti a o činnosti družstva; svolává členskou schůzi a připravuje její jednání.

(3) Představenstvo se schází podle potřeby, zpravidla jednou za měsíc. Musí se sejít do 10 dnů od doručení podnětu kontrolní komise, jestliže na její výzvu nedošlo k nápravě nedostatků.

(4) Představenstvo volí ze svých členů předsedu družstva (představenstva), popřípadě místopředsedu (místopředsedy), pokud stanovy neurčují, že jsou voleni členskou schůzí.

(5) Předseda družstva organizuje a řídí jednání představenstva. Určí-li tak stanovy, organizuje a řídí i běžnou činnost družstva [§ 4 odst. 1 písm. g)].

(6) Stanovy určí, jakým způsobem jedná představenstvo navenek.

§ 18

Kontrolní komise

(1) Kontrolní komise je oprávněna kontrolovat veškerou činnost družstva; projednává stížnosti jeho členů, a pokud tak určí stanovy, též pracovníků. Odpovídá pouze členské schůzi a je nezávislá na ostatních orgánech družstva.

(2) Kontrolní komise se vyjadřuje k roční účetní závěrce a k návrhu na rozdělení zisku nebo na úhradu ztráty družstva.

(3) Na zjištěné nedostatky upozorňuje kontrolní komise představenstvo a vyžaduje zjednání nápravy.

(4) Kontrolní komise se schází podle potřeby, nejméně jednou za tři měsíce.

(5) Kontrolní komise volí ze svých členů předsedu, popřípadě místopředsedu, pokud stanovy neurčují, že jsou voleni členskou schůzí.

Společná ustanovení o orgánech družstva

§ 19

(1) Do orgánů družstva mohou být zvoleni jen členové družstva starší 18 let.

(2) Funkce člena představenstva a člena kontrolní

¹⁾ § 24f hospodářského zákoníku.

komise jsou vzájemně neslučitelné. Další případy neslučitelnosti funkcí určuje tento zákon, popřípadě stanovy.

(3) Funkční období volených orgánů družstva je 5 let, pokud stanovy neurčí kratší funkční období; volené orgány však setrvávají ve svých funkcích do zvolení nových orgánů.

§ 20

(1) Členská schůze, představenstvo a kontrolní komise jsou způsobilé se usnášet, jestliže je přítomna nadpoloviční většina všech jejich členů (delegátů).

(2) Usnesení, včetně voleb orgánů družstva, je přijato, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina přítomných, pokud tento zákon neurčuje jinak.

(3) K platnosti usnesení o přijetí stanov a jejich změn a o zániku družstva (§ 8) je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů (delegátů).

(4) Podrobnosti o volbách a odvolávání orgánů družstva a o jejich jednání a ověřování zápisů upraví volební a jednací řád; způsob jeho schvalování upravují stanovy.

§ 21

V družstvu s malým počtem členů (nejvýše do třiceti členů) mohou stanovy určit, že působnost představenstva a kontrolní komise plní členská schůze, která volí z členů družstva předsedu, který je statutárním orgánem družstva,¹⁾ popřípadě i místopředsedu.

§ 22

Ředitel

(1) Stanovy mohou určit, že běžnou činnost družstva (§ 17 odst. 5) organizuje a řídí ředitel jmenovaný a odvolávaný představenstvem. Působnost představenstva družstva tím není dotčena.

(2) Postavení, činnost a úkoly ředitele určují stanovy.

§ 23

Vnitřní organizace družstva

(1) Vnitřní organizaci družstva upravuje organizační řád, popřípadě jiný vnitrodružstevní organizační

předpis. Vnitřní organizační jednotka nesmí být označena názvem „družstvo“.

(2) O případném udělení prokury²⁾ rozhoduje statutární orgán družstva.

Č Á S T T Ř E T Í Č L E N S T V Í

§ 24

Vznik členství

(1) Podmínky vzniku členství určují zákon a stanovy.

(2) Členem družstva, kde je součástí členství pracovní vztah, se může stát občan po skončení povinné školní docházky, nejdříve však dnem, kdy dosáhl 15 let věku.

(3) Pokud není ve stanovách určeno jinak a družstvo nedohodne se členem den, k němuž členství vzniká, členství vznikne na základě podané přihlášky dnem rozhodnutí představenstva o přijetí člena; v případech, kde součástí členství je pracovní vztah, vzniká členství dnem, který byl sjednán jako den nástupu do práce v písemné dohodě o pracovních podmínkách [§ 33 odst. 2 písm. a)].

§ 25

Základní práva a povinnosti člena družstva

(1) Člen má tato základní práva:

- a) podílet se na řízení a kontrole činnosti družstva přímo nebo prostřednictvím volených orgánů,
- b) volit a být volen do orgánů družstva,
- c) předkládat návrhy na zlepšení činnosti družstva, vznášet připomínky a dotazy na orgány družstva a být o jejich vyřízení informován,
- d) podílet se na výhodách, které družstvo poskytuje svým členům podle stanov a obecně závazných právních předpisů.

(2) Člen má tyto základní povinnosti:

- a) dodržovat stanovy a plnit usnesení orgánů družstva,
- b) sdužit prostředky v rozsahu podle stanov nebo zákona,

²⁾ § 24l a 24m hospodářského zákoníku.

- c) ručit za případnou ztrátu družstva způsobem upraveným ve stanovách,
- d) upevňovat a rozvíjet družstevní hospodářství, chránit a zvelebovat majetek družstva.

(3) V družstvu, kde součástí členství je pracovní vztah, má člen též právo a povinnost pracovat podle sjednaných podmínek. Člen má nárok na odměnu za vykonanou práci v družstvu; výše odměny je závislá na hospodářských výsledcích družstva a osobním podílu člena na nich. Odměňování upraví družstvo ve svých vnitrodružstevních předpisech v souladu s obecně závaznými právními předpisy o usměrňování mzdových prostředků.

(4) Při rozhodování orgánů družstva, včetně voleb, má každý člen jeden hlas.

Zánik členství

§ 26

V případech, kdy je součástí členství pracovní vztah, členství v družstvu zaniká podle pracovněprávních předpisů (§ 33) a nelze použít ustanovení § 28 až 31 tohoto zákona.

§ 27

V případech, kdy součástí členství není pracovní vztah, členství v družstvu zaniká

- a) dohodou,
- b) vystoupením,
- c) vyloučením,
- d) úmrtím,
- e) zánikem družstva likvidací.

§ 28

Dohoda

(1) Dohodne-li se družstvo a člen na skončení členství, končí členství sjednaným dnem.

(2) Dohodu o skončení členství uzavírají družstvo a člen písemně. Na žádost člena musí být v ní uvedeny důvody, pro které dochází ke skončení členství. Jedno vyhotovení dohody o skončení členství vydá družstvo členovi.

§ 29

Vystoupení

(1) Člen může z družstva vystoupit na základě písemné odhlášky z jakéhokoli důvodu nebo bez uvede-

ní důvodu. Členství zaniká uplynutím doby dvou měsíců; tato doba začíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení písemné odhlášky člena družstvu.

(2) Odhláška může být odvolána členem jen písemně a se souhlasem družstva.

§ 30

Vyloučení

(1) Představenstvo může rozhodnout o vyloučení člena,

- a) byl-li pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, který spáchal proti družstvu, jeho majetku nebo členům družstva,
- b) porušil-li závažným způsobem nebo opětovně své členské povinnosti určené zákonem nebo stanovami.

(2) Představenstvo může rozhodnout o vyloučení člena pouze do dvou měsíců ode dne, kdy zjistilo důvod k vyloučení, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl.

(3) Je-li jednání člena, v němž lze spatřovat důvod k vyloučení podle odstavce 1 písm. b), předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta (dvou měsíců) podle odstavce 2 dnem, kdy se družstvo dovědlo o výsledku tohoto šetření.

(4) V rozhodnutí o vyloučení člena z družstva musí být uveden důvod podle odstavce 1, který nemůže být dodatečně měněn; členství zaniká dnem, kdy bylo doručeno rozhodnutí představenstva o vyloučení členovi.

§ 31

Soudní ochrana

(1) Nesouhlasí-li člen s rozhodnutím představenstva o vyloučení, může do jednoho měsíce od doručení písemného rozhodnutí podat u soudu návrh na určení, že vyloučení je neplatné.

(2) Při vyslovení neplatnosti zániku členství podle odstavce 1 vzniká poškozenému právo na náhradu způsobené škody.

§ 32

Vyúčtování

(1) Dojde-li k zániku členství, provede družstvo vyúčtování vzájemných práv a závazků z členství nejpozději do jednoho měsíce po schválení závěrky za kalendářní rok, v němž členství zaniklo, nejdéle do

30. června následujícího kalendářního roku. Podrobnosti o vyúčtování a vypořádání určí stanovy [§ 4 odst. 1 písm. e)].

(2) Ustanovení odstavce 1 se netýká nároků z pracovního vztahu člena.

§ 33

Pracovní vztahy členů

(1) Na pracovní vztahy členů družstev, kde součástí členství je též pracovní vztah, se vztahuje zákoník práce s výjimkou ustanovení, která upravují

1. působnost zákoníku práce ve vztahu ke zvláštním okruhům pracovníků,
2. účast pracovníků na rozvoji, řízení a kontrole organizace,
3. rámcovou pracovní smlouvu,
4. účast odborových orgánů při převádění, přeložení a při rozvázání pracovního poměru,
5. působnost vedoucích pracovníků a orgánů k ukládání kárných opatření,
6. společenskou kontrolu odborových orgánů,
7. ustanovení o zřízení rozhodčích komisí,
8. přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů,
9. pracovněprávní vztahy, jejichž účastníkem je jiná organizace, a pracovní poměr sjednaný mezi obcany.

(2) Výklad některých pojmů

- a) kde zákoník práce mluví o pracovním poměru, rozumí se tím členský poměr; kde se mluví o vedlejším pracovním poměru, rozumí se tím členský poměr s vedlejším pracovním úvazkem; kde se mluví o pracovní smlouvě, rozumí se tím dohoda o pracovních podmínkách tvořících součást členské přihlášky,
- b) pokud zákoník práce upravuje pravomoc k projednávání a rozhodování pracovních sporů, jsou rozhodčí komise ustavovány podle stanov; o podrobnostech k provádění rozhodčího řízení platí obecné předpisy s případnými odchylkami uvedenými ve stanovách,
- c) vedlejší činnost smí být vykonávána jen v pracovním poměru nebo na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr,
- d) pracovní řád družstva schvaluje členská schůze; pracovní řád určuje, kdo je oprávněn ukládat kárná opatření členům a pracovníkům družstva,

e) v případech, kdy zákoník práce umožňuje upravit též některé pracovní nebo mzdové podmínky kolektivní smlouvou, lze takovou úpravu provést usnesením členské schůze,

f) kde se v zákoníku práce mluví o pracovním kolektivu, rozumí se tím kolektiv členů.

Č Á S T Č T V R T Á

§ 34

Sdružování

K podpoře svého rozvoje se mohou družstva, družstevní podniky a zájmové organizace sdružovat mezi sebou i s jinými československými a zahraničními právnickými a fyzickými osobami, a to na základě dobrovolnosti a společného zájmu, přičemž bez omezení mohou využívat všech forem sdružování přípustných československým právním řádem.

Zájmové organizace

§ 35

(1) K prohloubení vzájemné pomoci a spolupráce a na podporu svých profesních a jiných zájmů mohou družstva vytvářet své zájmové organizace (např. svazy družstev). Členství v zájmové organizaci je dobrovolné.

(2) Ke vzniku zájmové organizace podle odstavce 1 je třeba usnesení shromáždění zmocněných zástupců družstev o jejím založení, přijetí stanov a zvolení orgánů.

(3) Zájmová organizace je právnickou osobou; vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

(4) Stanovy zájmové organizace upraví zejména vznik a zánik členství, práva a povinnosti členů, její činnost a úkoly, orgány a jejich působnost, způsob hospodaření, zásady tvorby, užití a správy společných účelových fondů a majetkové důsledky zániku.

(5) Zájmová organizace může zaniknout usnesením shromáždění zmocněných zástupců členů o jejím rozdělení, sloučení, splynutí nebo likvidaci.

§ 36

(1) Zájmové organizace (§ 35) mohou k projednávání společných družstevních záležitostí, k podpoře a uplatňování zájmů družstev a jejich členů, vytvářet společné zájmové organizace.

(2) O organizacích uvedených v odstavci 1 platí ustanovení § 35 odst. 2 až 5 obdobně.

Č Á S T P Á T Á

§ 38

DRUŽSTEVNÍ PODNIK ZALOŽENÝ JEDINOU
DRUŽSTEVNÍ ORGANIZACÍ

§ 37

(1) Družstevní podnik může založit družstvo nebo zájmová organizace (dále jen „zakladatel“).

(2) Družstevní podnik je právnickou osobou; vzniká na základě rozhodnutí zakladatele dnem zápisu do podnikového rejstříku.

(3) Družstevní podnik hospodaří s majetkem zakladatele, který mu byl svěřen, a s majetkem, který nabyl svou činností; k tomuto majetku má právo hospodaření.³⁾

(4) Návrh na zápis podniku do podnikového rejstříku podává zakladatel. K návrhu je povinen připojit

- a) zakládací listinu,
- b) souhlas s předmětem podnikání (činnosti), pokud zvláštní předpisy takový souhlas vyžadují.

(5) Zakládací listina, kterou vydává zakladatel, musí obsahovat

- a) označení zakladatele,
- b) název a sídlo podniku; název musí vylučovat možnost záměny s názvy jiných organizací a musí být z něho zřejmé, že jde o družstevní podnik,
- c) vymezení základního předmětu podnikání (činnosti),
- d) určení majetku svěřeného podniku při jeho založení, popřípadě ustanovení o přechodu práv a povinností, pokud na zakládaný podnik přecházejí,
- e) vymezení doby, na kterou je podnik zakládán, popřípadě vymezení úkolu, ke kterému je zakládán,
- f) vymezení vztahů, včetně finančních, mezi zakladatelem a podnikem a rozsahu odpovědnosti zakladatele za závazky při likvidaci podniku.

(6) Družstevní podnik neodpovídá za závazky zakladatele; zakladatel neodpovídá za závazky družstevního podniku. Účetní závěrku a rozdělení zisku (ztráty) podniku schvaluje zakladatel.

(7) Družstevní podnik zaniká na základě rozhodnutí zakladatele výmazem z podnikového rejstříku.

(1) V čele družstevního podniku je ředitel (popřípadě jiný vedoucí), jmenovaný zakladatelem, který řídí činnost podniku a je za ni a za její výsledky odpovědný zakladateli; jako statutární orgán jedná jménem podniku ve všech věcech.

(2) Pracovníci družstevního podniku vykonávají práci na základě pracovního poměru nebo na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

Č Á S T Š E S T Á

VZTAHY DRUŽSTVA A STÁTU

§ 39

(1) Činnost a územní působnost družstva lze omezovat nebo do nich zasahovat pouze za podmínek a způsobem stanoveným zákonem.

(2) Proti zásahům orgánů hospodářského řízení do své činnosti, které jsou v rozporu s obecně závaznými právními předpisy, se družstvo může domáhat ochrany u hospodářské arbitráže za podmínek stanovených zákonem.

(3) Státní orgán, který svým neoprávněným zásahem do činnosti družstva způsobí škodu, je povinen ji nahradit. Podmínky a rozsah náhrady, jakož i případy, kdy se náhrada neposkytuje, stanoví zákon.

(4) Způsobí-li družstvo svou činností majetkovou újmu státu nebo jinému subjektu, je povinno ji nahradit za podmínek a v rozsahu stanoveném zákonem.

(5) Kontrolní činnost mohou v družstvu provádět pouze orgány, jejichž kontrolní funkce jsou upraveny zákonem. Státní orgány vykonávají tuto činnost za účasti zástupce kontrolní komise družstva.

§ 40

(1) Stát vytváří prostřednictvím obecně závazných právních předpisů předpoklady pro úspěšný rozvoj družstev; zvláštní zřetel bere a zejména finančními prostředky přispívá na družstva invalidů a jejich sociální poslání a na družstva zabezpečující výstavbu a provoz družstevních bytů v rámci sociálních programů státu.

(2) Ústřední orgány státní správy jsou povinny projednávat se zájmovými organizacemi, vytvořenými

³⁾ § 95 odst. 1 hospodářského zákoníku.

na úrovni republik, popřípadě federace (§ 35 a 36), podle jejich příslušnosti návrhy zákonů, jiných obecně závazných právních předpisů a zásadních opatření dotýkajících se družstevnictví.

Č Á S T S E D M Á ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O DRUŽSTVU

§ 41

Členství právnických osob v družstvu

Členem družstva může být i právnická osoba, pokud to připouští stanovy družstva.

§ 42

Zvláštní ustanovení o členství ve stavebních bytových družstvech

(1) Členství zaniká smrtí člena, pokud podle zákona nepřechází na dědice.⁴⁾

(2) Společné členství manželů může zaniknout po rozvodu manželství jeho přeměnou na samostatná členství rozvedených manželů dohodou nebo rozhodnutím soudu, jestliže obsahem společného členství bylo více užívacích práv.

(3) Člen může dohodou převést svá členská práva a povinnosti na příbuzné v řadě přímé, sourozence, manžela, bývalého manžela a na jiné osoby blízké, které žijí s členem ve společné domácnosti; převod členských práv a povinností na jiné osoby upravují stanovy.

(4) Součástí dohody o výměně bytu je i dohoda o převodu členských práv a povinností.

§ 43

Pracovníci družstva

(1) Družstvo, kde součástí členství není pracovní vztah, přijímá pracovníky k plnění úkolů do pracovního vztahu.

(2) Družstvo ve své činnosti využívá zkušeností, odborné znalosti a aktivitu svých pracovníků a jejich odborového orgánu, jehož zástupce zve na jednání členské schůze a představenstva družstva.

(3) Družstvo, kde součástí členství je pracovní vztah, může zaměstnávat pracovníky v pracovním poměru nebo na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, pokud to připouští stanovy.

§ 44

Výbor

(1) V družstvech s více než pěti tisíci členy mohou stanovy určit, že v období mezi zasedáními členské schůze družstva plní její úkoly výbor družstva; výbor však nemůže přijímat a měnit stanovy a rozhodovat o rozdělení, sloučení, splnutí a zrušení družstva.

(2) Výbor družstva je volen členskou schůzí; počet jeho členů určují stanovy.

§ 45

Komise péče o členy

(1) V družstvech, kde je součástí členství pracovní vztah, volí členská schůze komisi péče o členy, která jí odpovídá za svou činnost.

(2) Komise péče o členy při ochraně práv a zájmů členů má práva a povinnosti odborových orgánů, zejména při projednávání změn sjednaných pracovních podmínek, skončení členského poměru ze strany družstva, společenské kontroly nad dodržováním pracovních předpisů a nad stavem bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(3) Bližší působnost komise péče o členy vymezují stanovy.

(4) Předseda komise péče o členy je volen podle stanov.

(5) V družstvech s malým počtem členů (§ 21) může členská schůze pověřit výkonem funkcí komise některého z členů družstva.

(6) Členství v komisi je neslučitelné s členstvím v představenstvu nebo v kontrolní komisi.

Č Á S T O S M Á

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 46

Společná ustanovení

(1) Člen, který je do své funkce volen, může rezignovat. Je však povinen oznámit svou rezignaci orgánu, jehož je členem. Výkon funkce končí dnem, kdy rezignaci projednal orgán k tomu příslušný podle tohoto zákona nebo stanov. Tento orgán musí projednat rezignaci na svém nejbližším zasedání poté, kdy se o rezignaci dověděl; toto ustanovení se nevztahuje

⁴⁾ § 179 odst. 2 občanského zákoníku.

na člena družstva, kde součástí členství je pracovní vztah.

(2) Spory, které vzniknou mezi právníckými osobami z důvodu zániku družstva, rozhoduje hospodářská arbitráž.

(3) Spory o práva a povinnosti mezi družstvem a členem (občanem), vyplývající z členského vztahu, jakož i spory o vyúčtování (§ 32), rozhoduje soud, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Přechodná ustanovení

§ 47

(1) Pokud dále není uvedeno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní vztahy vzniklé před 1. červnem 1990; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před 1. červnem 1990 se však posuzují podle dosavadních předpisů.

(2) Družstva vzniklá před účinností tohoto zákona (bytová, spotřební, výrobní a jiná družstva) jsou družstvy podle tohoto zákona.

(3) Svazy družstev vzniklé před účinností tohoto zákona jsou zájmovými organizacemi a Ústřední rada družstev je společnou zájmovou organizací podle tohoto zákona (§ 35 a 36).

(4) Ustanovení stanov družstev, zájmových organizací a společné zájmové organizace a ustanovení dalších vnitrodružstevních předpisů, která jsou v rozporu s tímto zákonem, jsou od účinnosti tohoto zákona neplatná.

§ 48

(1) Pro určení druhu družstva pro účely právních předpisů upravujících vztahy ke státnímu rozpočtu (daně, odvody apod.) je rozhodujícím předmět činnosti zapsaný v podnikovém rejstříku.

(2) Družstevní podniky zřízené jediným zakladatelem před účinností tohoto zákona jsou družstevními podniky podle tohoto zákona.

(3) Družstevní podniky s více zakladateli zřízené podle dřívějších právních předpisů jsou společnými podniky podle zvláštních předpisů.

(4) Statuty, zakládací listiny nebo smlouvy o založení družstevního podniku je povinen zakladatel uvést do souladu s tímto zákonem a s § 106zd a následujícími hospodářského zákoníku, a to do šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona.

(5) Družstva a zájmové organizace vzniklé podle dřívějších předpisů a Ústřední rada družstev přijmou stanovy podle tohoto zákona nejpozději do 30. dubna 1991. V této lhůtě končí také funkční období orgánů zvolených do účinnosti tohoto zákona. Úpravy stanov zájmových organizací mohou provést jejich pověřené orgány.

§ 49

Vznik družstva vyčleněním

(1) Členové organizační jednotky družstva (např. střediska, závodu, provozovny, samosprávy apod.), kteří se stali členy družstva na základě sloučení družstva, mohou usnesením nadpoloviční většiny svého kolektivu požádat nejpozději do 30. června 1991 členskou schůzi družstva o souhlas s vyčleněním členů, majetku a činnosti s účinky vzniku nového družstva.

(2) Pokud by členská schůze do šedesáti dnů od doručení žádosti uvedené v odstavci 1 nevyjádřila souhlas s vyčleněním podle odstavce 1, mohou členové organizační jednotky družstva o takovém vyčlenění rozhodnout sami usnesením nadpoloviční většiny svého členského kolektivu.

(3) Nové družstvo vznikne dnem zápisu do podnikového rejstříku. K návrhu na zápis se připojí údaje o vyčlenění členů a protokol obsahující zejména údaje o vyčlenění majetku, práv a povinností; protokol musí být schválen představenstvem družstva a nadpoloviční většinou členů vyčleňované organizační jednotky. Nedojde-li k dohodě o obsahu protokolu, přiloží se k návrhu na zápis prohlášení o této skutečnosti.

(4) Majetkové spory vzniklé v souvislosti s vyčleněním rozhoduje hospodářská arbitráž.

§ 50

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví.

§ 51

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1990.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

177

Z Á K O N N É O P A T Ř E N Í
předsednictva Federálního shromáždění
ze dne 18. května 1990

o některých opatřeních týkajících se majetku
politických stran, politických hnutí
a společenských organizací

Předsednictvo Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo podle čl. 58 odst. 3 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, na tomto zákonném opatření:

§ 1

(1) Převody vlastnictví nemovitého majetku politických stran, společenských organizací, Národní fronty, jejich orgánů a složek s právní subjektivitou, jakož i jejich právních nástupců se zakazují, jestliže těmto organizacím byly poskytovány dotace ze státních rozpočtů v době do 31. prosince 1989. Zákaz se nevztahuje na převody nemovitého majetku na stát.

(2) K platnosti smluv uzavíraných organizacemi uvedenými v odstavci 1 o převodu vlastnictví movitých věcí mimo obvyklé hospodaření, s výjimkou převodu na stát, se vyžaduje předchozí souhlas federálního ministerstva financí, pokud v jednotlivém případě hodnota převáděné věci, popřípadě věcí, přesahuje částku 5000 Kčs.

(3) Nakládání s prostředky organizací uvedených v odstavci 1 uloženými na účtech termínovaných vkladů u bank a spořitelen se zakazuje. Nakládat s prostředky na běžných účtech, s pohledávkami a jinými majetkovými právy mohou organizace uvedené v odstavci 1 jen v rámci obvyklého hospodaření.

(4) Výjimky z ustanovení odstavců 1 a 3 může povolit federální ministerstvo financí.

(5) Právní úkony učiněné v rozporu s ustanoveními odstavců 1 až 4 jsou neplatné.

§ 2

Organizace uvedené v § 1 odst. 1 nemohou zřizovat podniky a hospodářská zařízení, vkládat své příspěvky do již existujících sdružení, společných podniků, obchodních společností a nadací, ani nové zakládat. Výjimky z tohoto ustanovení může povolit vláda republiky příslušná podle sídla organizace.

§ 3

(1) Politické strany, politická hnutí,¹⁾ občanská sdružení,²⁾ jejich orgány a složky s právní subjektivitou a právní nástupci Národní fronty jsou povinny sestavit výkaz svého majetku ke dni 30. dubna 1990 a předložit jej do 30. června 1990 federálnímu ministerstvu financí. Současně jsou povinny tomuto ministerstvu oznámit všechny převody svého nemovitého majetku a převody vlastnictví movitých věcí mimo obvyklé hospodaření, pokud v jednotlivém případě hodnota převáděné věci, popřípadě věcí, přesáhla 5000 Kčs, dále nakládání s prostředky uloženými na účtech termínovaných vkladů u bank a spořitelen v době od 1. listopadu 1989 do účinnosti tohoto zákonného opatření.

(2) Příslušné státní orgány jsou oprávněny kontrolovat správnost údajů podle odstavce 1.

(3) Nepředloží-li organizace doklady uvedené v odstavci 1 ve lhůtě tam stanovené, je povinna zaplatit do státního rozpočtu federace částku 5000 Kčs za každý den prodlení.

(4) Nepřiznaný majetek přechází do vlastnictví České republiky nebo Slovenské republiky podle sídla organizace, ledaže organizace prokáže, že k nepřiznání majetku došlo bez jejího zavinění a nebo že jde o maje-

¹⁾ § 4 a 9 zákona č. 15/1990 Sb., o politických stranách.

²⁾ § 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

tek pořízený organizací bez použití dotace ze státních rozpočtů. Případné spory rozhodují orgány hospodářské arbitráže.

§ 4

Podrobnosti postupu podle § 1 odst. 2 a § 3 odst. 1 upraví vyhláška federálního ministerstva financí.

§ 5

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6

Toto zákonné opatření pozbývá účinnosti dnem 30. září 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.